BUITENBAND

Orgaan van de Verening van Gepensioneerden ANWB

Veertiende jaargang
december 1994
Verschijnt 4 x per jaar

Redactie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Jan Korstjens (eindred.)
Adriaan Pels
Puck de Rover
Harry de Vré

Vaste medewerkers
Jaap Jasperen
Bram Roozendaal
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mevr. J.Dorpema-Harmsen, voorzitter
W.A. Rombout, vice-voorzitter
mevr. H. Brehler, secretaris
mevr. G.N. Borsje, 2e secretaris
mevr. J.M. Voorwerk-Jonkman, penningmeester
A.C.H. Dona, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Penningmeester VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor decembernummer
Inzenden uiterlijk 1 februari 1995
naar redactie-secretariaat:
mevr. F.J. Noordervliet
P. Gabrielstraat 17
2596 YA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

December

Met vier afleveringen van de Buitenband per jaar, staat elk nummer wel in het teken van iets: het voorjaar, de jaarvergadering, de excursie of zoals deze: de decembermaand. Onze voorzitter kijkt wat achterom en werpt een blik in de toekomst, zoals dat voorzitters betaamt aan het eind van jaar. Onze huisfotograaf vertelt hoe je foto's van de familie rond de kerstboom maakt of zelf een nieuwjaarskaart fabriceert, met een foto uiteraard, want hij blijft fotograaf. En Tine dichtte nu eens niet zelf, maar koos een kerstgedicht van Willem Wilmink (ook een goeie), waarin Kerstmis van een wel zeer prozaïsche kant wordt bekeken. Maar terecht, want al staat Kerstmis onder de feestdagen in de zakagenda's, dan wil dat nog niet zeggen dat het per definitie feestdagen zijn.

Excursie

En toen waren we weer op excursie. Twee dagen nog wel deze keer, omdat onze vereniging vijftien jaar bestond. Niet iedereen ging mee: omdat ze de Oosterscheldedam al gezien hadden, of Heusden al een paar maal bezocht hadden, of omdat ze thuis ook pannekoeken kunnen eten, of gewoon omdat ze nooit meegaan. Maar om deze zaken gaat het eigenlijk helemaal niet, de bedoeling is om weer eens genoeglijk onder elkaar te zijn. En dat waren de leden die het wispelturige weer trotseerden. Jan Korstjens klapt - op bladzijde 4 en 5 - uit de school.

Fietsen

Fietsen is populair in onze vereniging, wie weleens op de Veluwe of in Drenthe komt weet daar alles van. Maar er zijn er onder ons, voor wie niets te dol is. Hoe verder weg, hoe mooier ze het vinden. En let op hun fietsen; laat de jeugd maar op opoefietsen rijden, opa en oma stappen op de mountainbike, lijkt de slogan te zijn. Jan Korstjens, zelf ook een rappe trapper, ging bij twee op bezoek. Ze waren net terug uit Californië. Of stonden ze nou op punt om naar Kathmandu te gaan? Op bladzijde 7,8 en 9 hun verhaal.

ANWB

Pensioen Privé

Geluk schijnt geschapen te zijn om gedeeld te worden. (Racine)

Janny en Gerard Jaket

Na het werk - toentertijd nog tot acht uur 's avonds - met je vriendin een kopje koffie bij Heck op het Spui drinken. Hij, bij de marechaussee, met vrienden ook bij Heck iets anders drinken. Daar zag hij haar - het was vast liefde op het eerste gezicht, die dag in maart 1941. Hij zou haar graag wat willen vragen, maar dat kwam er voorlopig niet van. Wel een bioscoopje in juli. Maar in november kwam het hoge woord er toch uit. In januari 1942 verloofden zij zich en hij wilde eigenlijk zo snel mogelijk trouwen. Maar voordat ze elkaar het jawoord konden geven moesten nog veel hindernissen worden genomen. Het was inmiddels 1944, een rampzalig oorlogsjaar. Op 22 maart lukte het toch.

Hij was in het verzet en zat ondergedoken; zij bleef bij haar ouders thuis.
Het huwelijk begon pas echt na de bevrijding in 1945, toen ze een huis in Scheveningen kregen; vijftig jaar is daar lief en leed gedeeld. Ze hopen nog lang samen van het leven te genieten.
Janny werkte overigens bij de ANWB in Den Haag aan de hoofdkas, eerst in de Parkstraat, later in de rotonde aan de Wassenaarseweg.

Troostlied voor wie met Kerst alleen zijn

Wees niet zo bang voor Kerst. Het zijn twee dagen,
dat is niet meer dan achtenveertig uur.
En uren, het ene vlug, het andere trager,
uren vervliegen op den duur.

Raak niet verloren in herinneringen,
wees toch een beetje wijzer deze keer.
Zing maar van 'Stille nacht' als je kunt zingen,
want stil zal het zijn, die nachten. Zeer.

Zing in jezelf: 'De witte vlokken zweven'
terwijl de regen langs de pannen ruist.
Het kind is niet in Bethlehem gebleven:
het is naar Golgotha verhuisd.

Gedenk de dieren op de schalen en de borden,
die zitten meer dan jij in de puree.
Eten is beter dan gegeten worden,
ook in de glans van Lucas 2.

Zeg 'nee' als mensen je te eten vragen,
want in een andermans gelukkige gezin
daar is de kerstboom enkel te verdragen
met een uitslaande brand erin.

Wees niet zo bang voor Kerst. Het zijn twee dagen.

Willem Wilmink

Bep en Ab Veldstra

De vonk sprong over en de motor liep. Zo is het nog steeds bij Bep en Ab. Je zou denken dat ze elkaar in een garage leerden kennen. Niets is minder waar, het was op de zondagsschool, in 1947.Zij was daar organiste en gaf de toon aan. En zat hij soms in het koor? Nee, hij was daar om te assisteren. Dit heeft hij jaren later in de praktijk gebracht bij de Alarmcentrale, als technisch hulpverlener.
In december 1950 hebben ze zich verloofd. In 1954 kregen ze een woning en op 21 juli kon het nestje in Beusichem worden betrokken. In 1958 kwam Ab bij de ANWB, als Techno-chef in Rotterdam. Auto's keuren in een tent! Dat was het begin. Afscheid nemen van de ANWB gebeurde in 1990 vanuit de Alarmcentrale. Ze hebben samen twee dochters, een zoon en zes kleinkinderen. Met hen werd gekampeerd - niet in een tent waarschijnlijk - om hun veertigjarig huwelijk te vieren. Volgend jaar hopen ze dat feestje dunnetjes over te doen als Ab 65 wordt.

Lyda en Cas Westdijk

Ze leerden elkaar kennen op haar verjaardag. Hij kwam met een vriend mee. Het was wellicht met de rozen in de roos. In 1951 werd de verloving gevierd en in december 1954 vond de bruiloft plaats. Lyda werkte bij de ANWB in de Parkstraat op de afdeling Ledenadministratie. En Cas zat bij het GAK op de Koninginnegracht. Dat betekende gezellig samen van de middagpauze genieten.
Met de verhuizing van de ANWB kwam hieraan een eind. Lyda bleef LA trouw, ze heeft er 23 jaar hele dagen gewerkt, daarna halve dagen. Met de hand werden alle mutaties verwerkt, later automatisch, wat Lyda ook nog heeft meegemaakt.
Nu is ze met pensioen en geniet samen met haar man van de vrije tijd. Vervelen doen ze zich niet, de tijd vliegt: samen naar een museum of de bibliotheek of wandelen langs het strand. Dat is dichtbij, want ze wonen in een flat op de Westduinweg, zeven hoog, dus een prachtig uitzicht op de haven, de zee en de boulevard. Ze hopen alles nog geruime tijd samen te mogen beleven en van dit 'levende Panorama Mesdag' te genieten.

Dank van Miep Smits

Na het overlijden van onze collega Greet Adema is haar goede vriendin Miep Smits op 28 oktober jongstleden weer naar haar zoon in Australië gegaan. Miep vertelde ons dat ze van vele vrienden en collega's post heeft ontvangen, die zij graag persoonlijk wilde beantwoorden. Maar tot dusverre ontbrak haar de tijd. Medio januari komt ze weer terug en zal dan gaan schrijven. Tot het zover is vroeg ze ons alvast haar dank over te brengen voor het vele medeleven. Ze heeft in deze belangstelling veel troost gevonden.

BIJEEN IN 1995

5 januari - Nieuwjaarsreceptie in het ANWB-kantoor in Utrecht, Van Vollenhovelaan 277-279, 1e etage, van 14.00 tot 16.00 uur. De trein is wellicht het handigste vervoermiddel; voor het Centraal Station staan sneltrams naar Nieuwegein en IJsselstein en daarmee bent u binnen vijf minuten bij het ANWB-kantoor. Reiskosten (2e klas) kunnen zonodig bij de penningmeester worden gedeclareerd.

30 maart - Algemene ledenvergadering in het ANWB-hoofdkantoor in Den Haag, aanvang 10.00 uur. U krijgt nog persoonlijk schriftelijk bericht.

11 mei - Jaarlijkse dagexcursie voor alle leden. Aan een goed plan wordt gewerkt. U ontvangt persoonlijk, per brief, de uitnodiging met bijzonderheden.

Kerstpakket in aantocht

Annette Notenboom was in juni al in kerstsfeer en vervuld van goede gedachten over collega's en gepensioneerden, met kerstmuziek op de achtergrond.
Uw pakket is nu onderweg, en komt in de week van 12 tot 16 december aan, hopelijk want er kan zich bij zo'n landelijke verspreiding en in de winter natuurlijk gemakkelijk een incidentele vertraging voordoen. Het is er in elk geval vóór 20 december. En dan: aardig zijn voor Annette, die je op IEC kunt bellen. Annette en collega's: prettige kerstdagen.

Jaarwens van de voorzitter

Samen actief

De laatste Buitenband van 1994 ligt voor u. Een reden om even in de achteruitkijkspiegel te kijken en er bij stil te staan dat wij ook dit jaar helaas een aantal leden moesten verliezen. Ik denk aan hen die achter bleven en die het juist in de decembermaand extra moeilijk hebben. Ik wens hun, evenals onze zieke leden, het allerbeste toe.
Gelukkig zijn er ook prettige dingen uit het afgelopen jaar te vermelden. Zo was er het feit dat onze vereniging vijftien jaar bestaat. We zijn er trots op dat het oud-ANWB'ers zijn geweest die destijds als eersten een vereniging van gepensioneerden hebben opgericht. Zij hebben daarvoor veel werk moeten verzetten, waarvoor wij hen dankbaar mogen zijn. En hun inspanningen zijn beloond, want 'hun' vereniging is intussen uitgegroeid tot een met meer dan 400 leden.
Dat is mooi, maar nog meer leden zijn welkom.
Het derde lustrum hebben wij gevierd met een tweedaagse excursie naar Zeeland, waaraan 130 leden hebben deelgenomen. Het waren fantastische dagen waarvan, geloof ik, iedereen heeft genoten. Het was opnieuw duidelijk dat het speciale ANWB-gevoel ook na WAO, vut of pensioen kan voortbestaan. Er is heel wat afgepraat en beslist niet alleen tussen mensen die elkaar nog van vroeger kenden.
Verrassend was het te horen over diverse hobby's waarin oud-collega's zich uitleven. En wat heb ik gelachen om de sappige verhalen uit de Wegenwacht-hoek. Die Wegenwacht-jongens hebben heel wat beleefd en ze weten bovendien hun verhalen te brengen. Geen wonder dat voor veel mensen de Wegenwacht dè ANWB is.
Het was ook duidelijk dat onze leden het gezelligheidsaspect van de vereniging belangrijk vinden en dat zij het onderlinge contact willen vasthouden. Daarvoor zal het bestuur zich dan ook blijven inspannen. Maar daarnaast zijn er materiële belangen die we goed in het oog moeten houden. De maatschappij borrelt van de tegenstrijdige belangen; zij stormen allemaal naar voren om te scoren. Voor de ouderen dreigt er steeds de buitenspelval. Die willen wij zien te vermijden. Daarom vind ik het erg belangrijk om samen met andere verenigingen als de onze - in OVGO-verband met 45.000 leden - ons er voor in te spannen dat wij in de samenleving de plaats houden die ons toekomt. Wij hoeven niet op de eerste rij, maar: 'wij blijven scherp vooruit kijken.'
Voor een vereniging is het enthousiasme van haar bestuur niet genoeg. Voor groei en bloei is ook de inbreng van de leden nodig. Daarom roep ik u alle op uw ideeën, uw wensen of uw kritiek aan ons kenbaar te maken. Er leven onder u vast wel vragen of denkbeelden die ook voor anderen van belang zijn; laat het ons horen.
En kom vooral op 30 maart naar onze jaarlijkse algemene ledenvergadering in Den Haag. Nader bericht hierover zult u tijdig ontvangen, evenals over de jaarlijkse dagexcursie op 11 mei. Samen actief....
Tot slot wil ik u alvast heel goede feestdagen toewensen en een voorspoedig en gezond 1995.

Juuke Dorpema-Harmsen

Pal staan op de Stormvloedkering

Varen op de Oosterschelde. Pal staan op de stormvloedkering. Zonnige wandelingen door het vestingstadje Heusden. Dat waren de hoogtepunten van de tweedaagse VG-ANWB-excursie op 1 en 2 september, waarmee de vereniging haar vijftienjarig bestaan markeerde.

Honderddertig leden hebben op beide dagen vrijwel alle facetten van het echt Hollandse weer ervaren. In de bussen sloeg de regen af en toe tegen de ruiten. Op de boot naar de Oosterscheldedam woei een stevige bries onder de stralende zon. Vrijwel alle VG-ANWB-hens was aan dek.

Wandelen door een dam

De meeste leden maakten voor het eerst een wandeling door 'het binnenste' van de dam. Vooral de technici onder ons keken speurend rond. Anderen genoten van het vergezicht over het brede water, de blauwe hemel en de witte wolken. In het Ir. J.W. Topshuis op het voormalige werkeiland Neeltje Jans werd de Nederlandse waterhuishouding in dit gebied met grote aandacht bewonderd. Een film, maquettes en foto's toonden in de Delta-Expo de bouw van de Deltawerken, die versneld werden uitgevoerd na de stormramp in 1953. Deze recente historie bracht ons terug in het jaar waarin onder meer ook de ANWB, en in het bijzonder de wegenwacht, deelnam aan de nationale hulpverlening.
In Renesse werd overnacht. Gedurende het viergangendiner kwamen alle verhalen los. Nieuwe contacten werden gelegd, en nieuwe leden voelden zich meteen thuis bij hun 'Tweede ANWB'.

Heusden

De volgende dag had een geheel ander karakter. Het was inmiddels mooi, warm weer geworden. De pannekoekenlunch werd in Heusden gehouden. Zes gidsen begeleidden ons, enthousiast en informatief, langs de vele interessante punten van dit oude juweel der Nederlandse steden uit de twaalfde eeuw. De zware belegeringen zijn Heusden aan de Maas nog aan te zien. Acht bastions, ravelijnen, een glacis en grachten versterkten de stad in 1581. De vestingstad is nu geheel gerestaureerd; alleen de vroegere ANWB-wegwijzers staan er verdrietig bij. Heusden is een stadje om terug te komen.

Geslaagd

Het was een geslaagd lustrum-evenement, blijkens de reacties van de leden aan het slotdiner en de schriftelijke complimenten aan de bestuursleden die deze excursie hadden georganiseerd.

JanKo

De stormvloedkering in detail. 1. Pijler; 2. Dam van breuksteen voor landhoofdconstructie; 3. Balk voor ophanging bewegingswerken; 4. Hydraulische cilinders; 5. Opzetstuk; 6. Bovenbalk; 7. Schuif; 8. Dorpelbalk; 9. Verkeersweg; 10. Verkeerskoker met bewegings apparatuur voor schuiven; 11. Leidingenstraat; 12. Zandvulling dorpelbalk; 13. Toplaag van de drempel; 14. Kern van de drempel; 15. Zandvulling pijlervoet; 16. Aanslagen/opleggingen dorpelbalk; 17. Bovenmat; 18. Groutvulling; 19. Tegelmat; 20 Ondermat; 21. Ondergronds verdicht zand van de Oosterschelde-bodem; 22. Grindzak. Uit: 'De stormvloedkering in de

Excursie-impressie van Jan Ivangh.

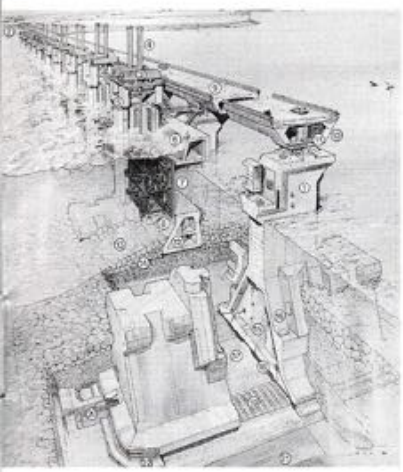

Oosterschelde', verkrijgbaar in het Ir. J.W. Topshuis op het voormalige werkeiland Neeltje Jans, waar een permanente tentoonstelling over het Deltaplan en de stormvloedkering is ingericht.

Zo op het eerste oog

Met mij is er totaal niets aan de hand,
ik ben nog fit van lijf en verstand.
Ja, ik heb wat artrose in mijn heup en knie
en als ik buk, is het net of ik wat sterretjes zie.
Mijn pols is iets te snel en mijn bloeddruk wat te hoog,
maar ik ben nog fantastisch goed, zo op het eerste oog!

Met de steunzolen die ik heb gekregen,
loop ik weer buiten langs 's Heren wegen.
Ik kom weer in de winkels en op het plein,
wat heerlijk, zó gezond te zijn.
Mijn geheugen is niet meer zo best, evenmin mijn ogen,
de rug raakt langzaam aan wat meer gebogen,
de adem wat korter en de keel vaak wat droog,
maar ik ben nog fantastisch goed, zo op het eerste oog!

Is het leven niet mooi? Het gaat wel snel voorbij.
Als ik kijk naar foto's vroeger van mij,
dan denk ik terug aan mijn jeugdige jaren,
ik wilde mooie schoentjes, maar daar moest je toen voor sparen.
Ik ging fietsen en wandelen, ja, ik ging overal heen,
ik kende geen moeheid, zo het scheen.
Nu ik ouder ben, zijn mijn schoenen vaak zwart
en loop ik heel langzaam, dat is voor mijn hart.
'Houd uw gemak maar', zegt de cardioloog,
'U bent nog zo fantastisch goed, zo op het eerste oog!'

De ouderdom is goud! Ja, ik begrijp het wel,
maar als ik 's nachts tot honderd tel,
dan twijfel ik en vraag me af of het waar is,
of dat beeld van goud niet wat dwaas en raar is.
Ja, ik doe nog van alles, maar het gaat wel traag
en na het eten, dan heb ik weer last van mijn maag.
Maar ik wil niet zeuren, want dat mag allemaal komen op onze oude dag.
'Aanvaard het rustig', zegt de psycholoog,
'U bent nog fantastisch goed, zo op het eerste oog!'

Dit gedicht werd - voortreffelijk - voorgedragen door Joke Verniers tijdens het slotdiner van de afgelopen excursie. Vele leden vroegen om een kopie; die is er dan nu voor alle leden. Helaas hebben wij de naam van de dichteres niet kunnen achterhalen. Joke is verteld dat het een vrouw is, die in een bejaardenhuis woont, maar details weet ze niet. Wie weet meer?

Personalia

Bij dit nummer ontvangt u een nieuwe ledenlijst. Heeft u aanvullingen of correcties, deze bij voorkeur doorgeven aan mevrouw G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag

Nieuwe leden

Mevrouw B.M. da Costa, Van der Aastraat 34, Den Haag. H. Dol, Burgemeester van Veenlaan 25, Nijenveen. B. Druif, Sepiahof 25, Voorburg. L.W.M. de Groot, Veerweg 2, Kapelle. A. Nauta, Aldenhof 32-30, Nijmegen. L.G. van Oorschot, Valkenboskade 263, Den Haag. Mevrouw H. Ch. Nijssen, Paganinidreef 43, Voorschoten. G. Peters, Sonoystraat 37, Arnhem. J. Verdouw, Zwartelaan 21, Voorburg.

Overleden

Op 21 juni is R. Wesselius, propagandist, te Apeldoorn overleden. Op 24 juni overleed J.A. Gerrets, medewerker afdeling Inkoop, te Delft. Op 29 juni is mevrouw M.E. de Kock van Leeuwen, directie-secretaresse, te Baarn overleden. Op 8 augustus overleed H. Gertsen, keurmeester, te Herveld. Op 8 september is mevrouw G.C. Adema, personeelsfunctionaris, te Zoetermeer overleden. Op 17 oktober overleed J.F.H. Buijs, chef Wegenwacht-werkplaats, te Den Haag. Op 26 oktober is F. Schalk, chef sectie Rijvaardigheid, te Rotterdam overleden.

Velen van ons zullen goede herinneringen aan deze collega's bewaren.

Uit de oude schoenendoos

'Het was, in 1962, een mijlpaal in mijn leven toen de definitieve tekst van het deelnemersreglement voor de tentoonstelling "Hiswa-Goed Kamp!" op tafel lag. De ANWB was mede-organisator toen.
Op de expositie zelf gaf ook het Koninklijk Huis blijk van belangstelling: H.K.H. Prinses Beatrix kwam op bezoek, en de gastheren waren de heren Gerard de Vries Lentsch van de Hiswa en onze voorzitter, de heer P.F. Zimmerman. Hij vroeg mij in de buurt te blijven, "want als ik geen antwoord op een vraag heb dan roep ik je erbij."
Eenmaal voor de balie wist hij antwoord op alle vragen, waarbij zijn charme zeker een rol heeft gespeeld.'

Jan W. Wunderink

BIJ-zonderheden

Anekdotes voor de bijkantoren-balies

Het kantoor - of moet ik zeggen 'de vestiging' - in Bergen op zoom werd verbouwd. Er werd gezaagd, getimmerd en gesjouwd met meubilair en in een soort bouwkeet ernaast was provisorisch een balie gemaakt, waar drie kleumende informatrices trachtten hun gezicht in een vakantieplooi te houden.
Er kwam een mevrouw aan die een enorme haast scheen te hebben, want ondanks het grote bord met de pijl 'ingang hiernaast', stevende ze door de 'oude' ingang naar binnen, dwars door een zeildoeken en linnen tijdelijke afscheidingswand heen. Vervolgens keek ze verdwaasd in het rond en klampte een timmerman aan die in de ene hand een hamer had en in de andere een zaag, om deze laatste naar zijn maat te brengen. 'Mijnheer, kunt u die spullen even neerleggen en een reisverzekering voor me uitschrijven, ik heb niet veel tijd, ziet u', vroeg ze.
'Nou mevrouw, ik heb helaas meer verstand van timmeren dan van verzekeringen, u moet hiernaast zijn', antwoordde de timmerman.
'Maar u bent toch van de ANWB?', probeerde ze naar het ANWB-embleem op zijn jasje wijzend.
'Ja mevrouw, maar van een andere afdeling.'
Ze keek verbaasd op. 'Oh, ik wist niet dat er ook een timmerafdeling was.'
Ze verdween snel om toch maar de pijl te volgen.
'Straks komt ze vragen of je haar kapotte stoel wil repareren', lachte zijn maat, en nam de zaag in ontvangst.

PUCK

Illustratie Mario Wijnvoord.

Ida en Wim Mensink

Van vijf naar eenentwintig versnellingen

Wim en Ida Mensink zijn jong-gepensioneerd. Wim nam oktober '93 afscheid van de ANWB. 'Ik heb 35 jaar leuk gewerkt bij Technische Keuringen en de laatste vier jaar bij Opleidingen in Voorschoten. Het was een gouden tijd. Want laten we eerlijk zijn: Nederland floreerde mee in de vaart der volkeren, de ANWB werkte in de zonzijde van het leven en in de zomer gingen Ida en ik met onze zonen Martin, Eric en Harry op fietsvakantie in ons eigen land. Het ging ons goed.'

'Het begon met dat laddertje van jou', zegt Ida. 'Oh ja, dat laddertje moest zo lang zijn dat je een fietsbordje op een paaltje kon schoonmaken. Maar ook weer zo kort, dat wij het op onze fietsen mee konden nemen. Wij hadden toen nog van die zwarte, traditionele fietsen.'
'Je kent die fietsroutes wel', vult Ida aan. 'Hier in de Haagse duinen: de Westduinroute en de Westlandroute. Wat we zelf konden repareren of vervangen deden we met Wims handgereedschap. Moeilijke gevallen klaarde onze afdeling Bewegwijzering. Gisteren (26 oktober) waren wij uitgenodigd voor de receptie ter gelegenheid van honderd jaar Bewegwijzering. Aardige herinneringen opgehaald over het vrijwilligerswerk van ons ledenhulpkorps en de landgoedkampen. Het was altijd gezellig, met ANWB-vrijwilligers aan de slag. Toen Wim en ik nog werkten moest alles tijdens de weekends gebeuren, nu houden wij de fietsbordjes ook tussentijds in de gaten.'

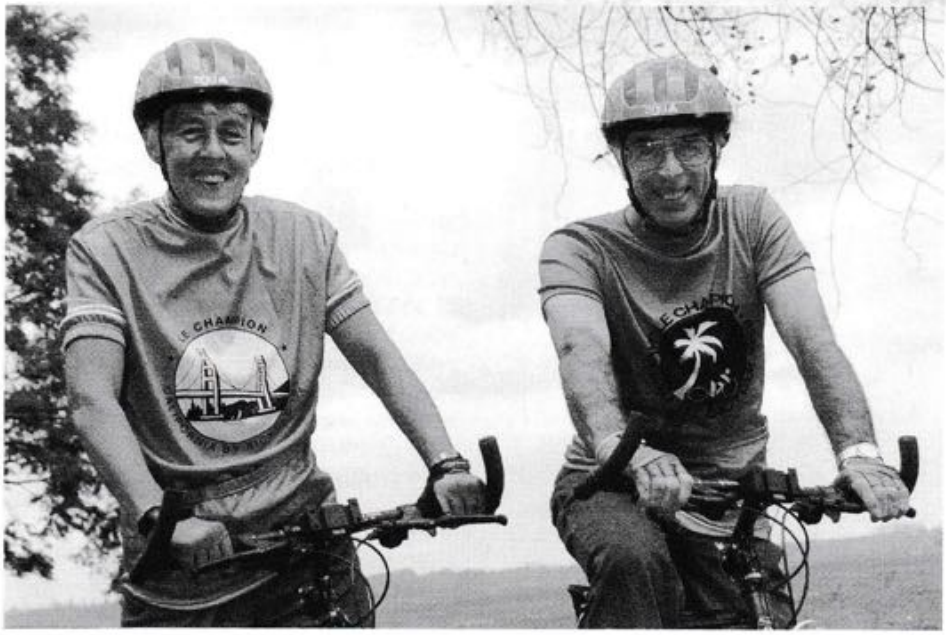

Eigen gereedschap

Intussen heeft Wim een grote doos met allerlei bordjes tevoorschijn gehaald. Een indrukwekkend stuk gereedschap steekt er boven uit. 'Kon je toch veel mee doen.' Hij heeft nog steeds een band met het apparaat. Niet zo verwonderlijk. Op zijn afscheidsreceptie werd gememoreerd hoe hij in zijn tijd bij Opleidingen inventief lesmateriaal ontwikkelde na de vraag van zijn collega's: Wim, kun jij iets bedenken? Dan glimlachte hij even en kwam met slim-eenvoudige constructies voor de dag.
Was de overgang van 35 jaar werken naar ongelimiteerde vrije tijd moeilijk?
Weer een glimlach en een kort antwoord. 'Het ging heel geleidelijk. Je ziet het aankomen, je moet erop inspelen. Ik kijk altijd vooruit, niet achterom. Je ontmoet weleens mensen die mokkend de drempel werken-pensioen overgaan. Dat is negatief. Als ze tegen me beginnen te mopperen, kijk ik ze even aan en wandel weg. Ida en ik kunnen nu heerlijk van alles doen waar we voorheen geen tijd voor hadden.'
Ida springt in. 'Ik vind wel dat er iedere dag iets moet gebeuren. Wij wonen mooi, ramen rondom en nu veel groen in prachtige herfsttinten. De auto staat in de garage, - '... denken we nauwelijks aan', vult Wim aan - we doen vrijwel alles op de fiets.'
'Achteraf bekeken,' zegt Wim, 'is onze fietshobby begonnen met onze zoons Martin (nu 35), Eric (33) en Harry (30). Altijd in eigen land, met de kampeerspullen op onze stevige fietsen. Zo'n tien jaar geleden begon Ida verder gaande plannen te ontwikkelen.'
'Nou ja, rustig aan dan', zegt Ida. 'Om er in te komen deden we een rondje IJsselmeer, met veel franje in de route, zodat we op zeshonderd kilometer uitkwamen. Dat was een aansporing en twee jaar later, in 1987, gingen we naar Engeland, Yorkshire. Vijf versnellingen waren daar niet genoeg, leek mij, dus kochten we nieuwe fietsen. Yorkshire was heerlijk. Het mooie, golvende landschap, met het prachtige lichten over de Moors en in de Dales, de knusse dorpjes waar Wim zo van houdt: 's avonds in de pub en dan de volgende dag weer de ruimte om je heen. En ik dacht: de wereld is toch groter.'

Indonesië

Wim deelt glimlachend in de herinneringen. Ida: 'Toen begon ik aan Indonesië te denken. Nee, het is niet zo dat ik bepaal wat er gebeurt. Als Wim nee zegt, gaat het niet door.'
'Zo ver komt het niet,' reageert Wim, 'wij komen er samen op.'
'Indonesië trok mij altijd al', herinnert Ida zich. 'In de jaren '47, '48 kwamen er enkele meisjes uit Indonesië in onze klas. Het werden m'n beste vriendinnen. Ik kon heel goed met ze opschieten. Thuis, bij mijn ouders, was er altijd al belangstelling voor andere volkeren, andere culturen, andere landen. Ook bij mijn vriendinnen uit het voormalige Nederlands-Indië heb ik die diep gewortelde beschaving ondervonden, die stabiele vriendschap en het

vanzelfsprekende vertrouwen dat op een gegeven moment ontstaat. En dan natuurlijk de verhalen en boeken over Indonesië, de natuur, de indrukwekkende tempels, al die bezige mensen, het leven dat zich voornamelijk op straat afspeelt. Ik kijk altijd naar mensen. Fotografeer altijd mensen. Het werd dus Indonesië, in 1989. We kozen voor de fietstocht van Bandung naar Bali, vijftienhonderd kilometer in vier weken. Daarvoor werden weer nieuwe fietsen gekocht, nu met twaalf versnellingen. Wim en ik zijn geen racefietsers, we zijn wel goed op lange afstanden. Als we honderd kilometer per dag rijden blijft het leuk en hebben we de tijd om om ons heen te kijken, te genieten van het weidse landschap dat een zekere intimiteit in zich heeft, waar je

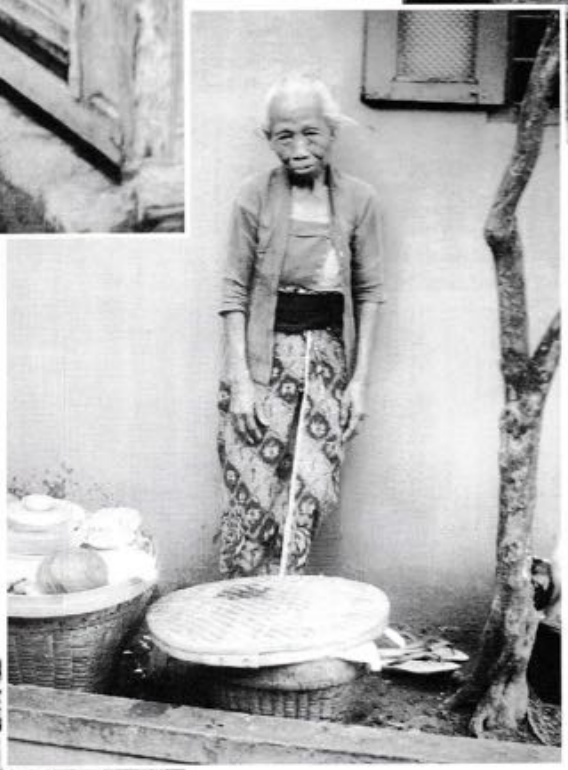

je thuisvoelt. Het is moeilijk uit te leggen, je beléeft het en wij denken er nog dagelijks aan. Of misschien kan ik beter zeggen dat je je steeds meer betrokken voelt bij Indonesië wanneer je voor het eerst in je leven - en dat is een groots moment - de treden van de Borobudur, de Boedistische legende in steen, bestijgt,'

'Je kunt er heel goed fietsen', zegt Wim informatief. 'Het is op die wegen natuurlijk ontzettend druk. Grote vrachtwagens en bont gekleurde minibusjes razen luid toeterend om je heen. Vlak langs de weg gebeurt van alles. Bij de kleine dorpen zitten de mensen op de rand van de weg, de rug naar het verkeer gekeerd, op de klanten voor hun met vruchten en allerlei exotische lekkernijen opgetaste kraampjes te wachten. Het vreemde is dat bijna iedereen door de daverende vrachtauto's van de weg werd geblazen, behalve wij, achter elkaar fietsend.'

's Avonds was je wel pikzwart van de uitlaatgassen. Dan moet je je goed wassen', concludeert Ida.

Californië

Zij fietsten ook nog op Corsica en in Portugal, en vermelden dat als een soort tussendoortje. Het grote evenement, dit jaar in mei en juni, werd Californië. Ida heeft een dagboek bijgehouden.

'Calistoga - Clearlake: Vandaag lange, pittige klimmen, maar de tweede valt mee. De natuur is prachtig. Er vliegen grote vlinders, geel met zwart getekend, de monarch-vlinder.'

'Willows - Red Bluff: Een lange route door de Valley waar amandel-, olijf- en pecanbomen staan. Bij Eagle Pass Observation hebben we een prachtig uitzicht over het water, omgeven door heuvels van lava, begroeid met blond gras en lage struiken.'

'Red Bluff - Mineral: Prachtige bossen met statige naaldbomen en steile roodkleurige rotswanden. We fietsen de sneeuw tegemoet. We klimmen van 305 voet naar 4795 voet. De volgende dag naar Lassen Volcanic Park. Er ligt nog sneeuw. Boven kijken we naar vulcanische werkingen, zwaveldampen, borre-

lend heet water en de kleurschakeringen van de bodem.'
'Naar Chico: Het gras is nog berijpt als we opstappen. Omhoog, daarna lekker afdalen. Eerst de mooie bossen en als we wat lager zijn paarsbloeiende struikjes en heesters met witte bloemen. Aan de zijkanten van de weg steken mooie mossen af tegen de roestbruine aarde.'
'Naar Jackson, via Oroville en Nevada City: Lange routes, op zich fraai. Wolken aan de blauwe hemel, gele brem langs de weg en af en toe de monarchvlinder. Nevada City heeft originele huizen uit de tijd van de goudzoekers, men is er erg zuinig op. Na Auburn moet er geklommen worden van 715 voet naar 1150 voet, over 12 kilometer. De beloning is het Marshall Gold Discovery State Historic Park uit de gouddelverstijd. Daarna weer klimmen over 16 kilometer naar 1860 voet. Het gaat regenen en we zijn blij als we in Placerville aankomen. De fietsen moeten schoon de hotelkamer op, we krijgen oude handdoeken.'
'Naar Yosemite: Over drie dagen moeten wij in het Yosemite Park zijn. Bij San Andreas, we zijn pas 24 kilometer onderweg gaat het regenen. Twee uur later zijn we aan koffie toe, een supermarktcassière zet spontaan dampende koppen, gratis! IJskoud maar voldaan komen we in ons hotel. 's Avonds is er life countrymuziek, vooruitlopend op de feestelijke streetparade van morgen met de fameuze rodeo. En dan naar Yosemite. We klimmen naar 6192 voet en dalen af in de schitterende natuur met rotspartijen en watervallen. Jaren geleden hebben hier gigantische bosbranden gewoed, maar de ondergrond is nu weer groen. De blauwe lupines groeien het eerste. Wij zullen drie nachten in een huisje slapen, met als benedenburen de grondeekhoorns.'

Wim laat me uit. 'Je moet nog even in de kelder kijken. Daar staan onze eerste fietsen, en ook de nieuwste: Koga Miyata's met 21 versnellingen.'

JanKo

Foto's: Harry de Vré en Ida Mensink.

Wij kijken scherp vooruit

Ter herinnering aan vijftien jaar VG-ANWB bedacht het bestuur een klein geschenk, gefocust op het motto: 'Wij kijken scherp vooruit.' Enkele reacties.

... Het verrekijkertje heeft een vaste plaats bij ons gekregen, in het tafellaatje bij het raam, waar we meer dan eens een bijzondere vogel in de bomen beter willen bekijken, een helikopter willen volgen, dan wel buiten werkenden bewonderen in hun ruststand ...
Frans en Hetty Karseboom.

... Ik heb uw geste erg op prijs gesteld als uiting van actief bezig zijn en wens u bij uw vrijwillige taak graag wijsheid, volharding en tact toe ...
J.F.J.M. Koens.

... Handig om op excursies altijd in je tas te hebben ...
P.J. Gelpke.

... Een kijkertje dat perspectief biedt èn een geslaagde tweedaagse excursie - wij hebben genoten ...
Jan W. Wunderink.

... Wat moet ik met dat prul? ...
Anoniem uit Bloemdorp.

... Terug van onze Italië-vakantie kijken we alweer vooruit naar nieuwe VG-ANWB-excursies ...
J. van der Starre.

... Aangezien ik nogal eens naar het theater ga, zal het kijkertje mij zeker van pas komen ...
Mevrouw M.G. Pruys-Brandsma.

... Het kijkertje is en zeer gewaardeerde geste. Tijdens de excursie was vooral de gezellige sfeer onvergetelijk. Deze heeft er beslist toe bijgedragen dat wij nòg beter begrijpen waarom onze mannen - nu alweer enige decennia terug - met zo veel plezier bij de ANWB hebben gewerkt ...
B.M. van Oostrom Soede-Denijs en mevrouw Perié.

... Hartelijk dank voor het kijkertje en ook voor de tweedaagse excursie. Het moet een heel karwei zijn geweest, maar het succes was groot ...
G.G. Schenau-Holzhauer.

... Komt mij goed van pas omdat ik bij een 'vogelgeluidencursus' ben om aan de hand van het gezang in het voorjaar vogels op te sporen ...
Truus Kokkelkoren.

... Fijn dat jullie zo scherp vooruit kijken. Ik herinner me de oprichting van onze VG-ANWB nog zo goed. En vertrouw op jullie inzicht en doorzicht ...
A. van Waesberghe.

... Als we iets op zee willen zien, hoeven we niet steeds de grote kijker te pakken. Handig en een leuke attentie ...
Wim van Dommelen.

... Vijftien jaar geleden is het vooruitkijken van onze vereniging al begonnen. Ik wens allen die vrijwillig voor de VG-ANWB actief zijn, kracht en wijsheid toe ...

... Per 1 september jongstleden ging ik met pensioen. Meteen op VG-ANWB-excursie en bij thuiskomst uw kijkertje. Dank voor de geboden goede perspectieven.
Mies Loman.

BEDRIEGERTJES VAN ROOZENDAAL

Trampoline

Geeft het maar toe. We leven er goed van. Als een luis op een zeer hoofd. We moeten niks en doen van alles. Nog gehoord aan tafel bij 't afscheidsdiner van ons super geslaagd jubileum: 'Ach mensen, we hebben toch geen krimp.' En de bijval van een ander: 'Dit leven? Ik zou niet anders willen.'
Nee, geen namen, maar ik ken deze pappenheimers. Niks leve de lol. Ze laten gods water echt niet over diens akker lopen. Zeggen honderd keer op een dag: 't is toch wat. Zijn begaan met de naaste, scheiden hun afval, zijn lid van Natuurmonumenten, huilen om walvis en Rwanda en trekken met regelmaat hun chequeboekje.

In, wat de negentigjarige Albert Helman noemt, 'de krimpende tijd, die ons rest', hebben ze best oog voor een ander. En om nog een keer met Helman te spreken, ze 'kijken nu door de bril van de medeplichtigheid.'
Met ons vutters en gepensioneerden valt dus best garen te spinnen. Het nieuwe denken in de digitale maatschappij is ons een gruwel, de elektronische snelweg een huiver, maar de BV Nederland laten we niet puddingsgewijs ineen zakken.

Als er zachte drang is voor zinnige activiteiten, staan velen van ons prompt in de rijen vrijwilligers. Porren prima, maar plukken nee. En evenmin hoeven ze ons te knuffelen. Zoals de bobo's van het Jaar van de Ouderen '93 hebben verzonnen en dat pas dunnetjes hebben overgedaan. Vorig jaar kleur-, mode- en fotowedstrijden, pepernootbakken, fitnisochtenden en kooravonden; vorige maand een grijs opgepoetst vervolg van de ter ziele gedragen Haagse damesbeurs. Van hapjespannen tot modelwoningen en van leeftijddiscriminerende seniorenstoelen tot bio-antioxidanten voor een gezonde ouderdom, alles wat ze goed voor ons dachten was er in de aanbieding. Je hoeft geen kennis te hebben van indirect en direct management, om te weten dat dit soort ouderenzorg goed is voor de handel en de kooplieden. Volgens een spitse bobo, 'Een trampoline naar meer werk en een goede toekomst.' Maar voor zover ik weet, kom je van een trampoline nooit verder. Je valt en veert altijd terug op dezelfde plek. Met een natte kont op de Bedriegertjes.

Pensioen actueel

Vooraan in de achteruitgang

Ligt de AOW nog in de vuurlinie? Of kunnen we gerust zijn? Voor de verkiezingen werd over het begrip AOW als basispensioen plotseling gesproken over 'een van de uitkeringen'. De ouderenorganisaties hebben zich daar fel tegen verzet. En met succes. Het regeeraccoord spreekt van de AOW als basispensioen. Het is ook een direct gevolg van de uitspraak van de huidige minister-president, gedaan op aandringen van OVGO-voorzitter dr. Beekman, op 25 maart jongstleden. De AOW zou dus niet meer worden verward met 'uitkeringen'.
De winst is de juiste benaming van de AOW, maar het wordt een loos gebaar, als in een adem toch weer wordt besloten om de aanpassing van de AOW volledig identiek te doen zijn aan de aanpassing van de uitkeringen. En dat betekent ontkoppeling in 1995 en een verwachte gemiddeld genomen halve koppeling in de jaren 1996 - 1998. 'Er wordt geen enkele poging gedaan om deze inconsequente gedragslijn te rechtvaardigen', aldus de OVGO-voorzitter. Het AOW-aandeel wordt zonder commentaar opgenomen in de besparing als opbrengst van de maatregelen in de sociale zekerheid.
Enig soelaas is er wel. Gepensioneerden met alleen AOW en met AOW en een klein aanvullend pensioen, wordt een vorm van een aanvullende betaling geboden. Er is echter geen sprake van structurele maatregelen, iets waarop het OVGO (de gezamenlijke verenigingen van gepensioneerden, waarbij de VG-ANWB is aangesloten) steeds weer aandringt.
Onze hoop blijft gevestigd op het regeeraccoord. Daarin staat '...dat in de loop van de kabinetsperiode grondig wordt nagedacht over de vereisten waaraan ons sociaal stelsel op de lange termijn zal moeten voldoen.' En voorts: 'Het kabinet zal er voor zorgdragen dat ten tijde van de begrotingsvoorbereiding 1997 de hieraan verbonden werkzaamheden zullen zijn afgerond. Uitgangspunt is dat de AOW als basispensioen ook op lange termijn wordt gewaarborgd.'
Het OVGO constateert: 'Gepensioneerden staan wederom vooraan in de achteruitgang van inkomen en koopkracht. Weer een bevestiging van het feit dat de gepensioneerden alleen staan als het gaat om het opkomen voor hun rechten.'
Maar het behartigen van uw belangen wordt voortgezet. Dit jaar is het OVGO begonnen aan een kwalitatief onderzoek naar, en onder, deelnemersraden. En voor 1995 heeft het OVGO bij het ministerie van VWS een subsidie aangevraagd voor een onderzoek naar het probleem van de indexatie van pensioenen.

JanKo

December is (foto)feestmaand

December, het sfeertje rond de kerstdagen met de kerstboom, de kerstman misschien, en daarna oud en nieuw. Voldoende aanleiding om uw camera eens uit de winterslaap te halen.

Om te beginnen raad ik u aan om de mogelijkheden die uw camera heeft nog eens goed te bestuderen. Want niets is fijner dan met voldoening zelf iets te kunnen maken.
Ga eens proberen uw eigen kerst- en/of nieuwjaarskaart te maken, met een originele foto. Wel tijdig beginnen, want in december zijn de afdrukcentrales druk bezet. Deze centrales leveren trouwens ook de teksten, een prima service tegen een kleine vergoeding.
Foto's met sfeer-effecten kunnen worden gemaakt met langere belichtingstijden. Maar er is wel een stevig steuntje of een statief voor nodig. Een trucje is het gebruik van een zelfontspanner, die helpt tegen trillen want de looptijd tussen afdrukken en afgaan is ongeveer 8 seconden.

Stilzitten
Bij langere belichtingstijden moeten de huisgenoten even niet bewegen. Om een betere beeldvulling te krijgen, vooral niet te veraf gaan staan en let goed op details. Plaats eens iets op de voorgrond, bijvoorbeeld een bloemstukje met brandende kaars of een kerstboomtak met versiering. Zo ontstaat er diepte.
Met de kerstboom als feestmaand-decor kunt u weer eens heel afwisselende foto's maken met de kinderen, ouders, grootouders. Misschien wil opa met een voorliefde voor acteren wel de rol van de kerstman vervullen.

Flitsen
Bij dit type foto ligt flitsen voor de hand. Maar als u gewoon met bestaand licht kunt fotograferen, doe dat dan. Er komt wel door de invloed van het lamplicht een soort Rembrandt-effect naar voren. U kunt dit licht een beetje afzwakken door vóór de flits een spiegeltje te houden om het licht via het plafond te kaatsen. Veel geluk; met de foto's en de feestdagen.

Harry de Vré

Pelgrimspad: wandeltip

Voor wie de komende wintermaanden in Zuid-Nederland verkeert is het Pelgrimspad een goede tip voor wandelen in een mooie en rustige omgeving. Het Pelgrimspad is het nieuwste lange-afstandpad in ons land. Het verbindt 's-Hertogenbosch met Visé in België, net onder Maastricht en sluit daar aan op de Grande Randonnée 5 naar Nice. De ingebruikneming was op 5 oktober jongstleden. In het gidsje van het Pelgrimspad, verkrijgbaar bij ANWB- en VVV-kantoren, vind je alle informatie over de route, die je natuurlijk in onderdelen kunt maken en in alle seizoenen. Het is uitgegeven door de Stichting Lange-Afstand-Wandelpaden, die een netwerk van zo'n dertig van die wandelpaden beheert.

Hoortoestel vaak onmisbaar, maar wordt niet volledig vergoed

Eén op de vier Nederlanders boven de 75 jaar hoort slecht. Maar gelukkig zijn er hoortoestellen. Het tijdschrift Leeftijd heeft daar in het oktobernummer een artikel aan gewijd, in het bijzonder over de ontwikkelingen op de markt.
In een kadertje pleit de auteur, Kees Cornelisse, voor een onderzoek van het gehoor bij alle ouderen die in een bejaardenoord of verpleeghuis worden opgenomen. Om (verdere) vereenzaming in zo'n instelling te voorkomen. Ook wijst hij op de vaak niet toereikende vergoeding door de verzekering. 'Een verzekerde heeft naar de AWBZ-maatstaf recht op een minimumbedrag van *f* 1200,– per toestel. De ervaring is dat bij hoortoestellen voor twee oren gemiddeld 3000 gulden wordt vergoed. Maar de kosten bedragen al gauw 5000 gulden, zodat veel mensen een flink bedrag moeten bijpassen, als er geen aanvullende verzekering is. Overigens is dit bij iedere zorgverzekeraar anders.'

Kruiswoordpuzzel

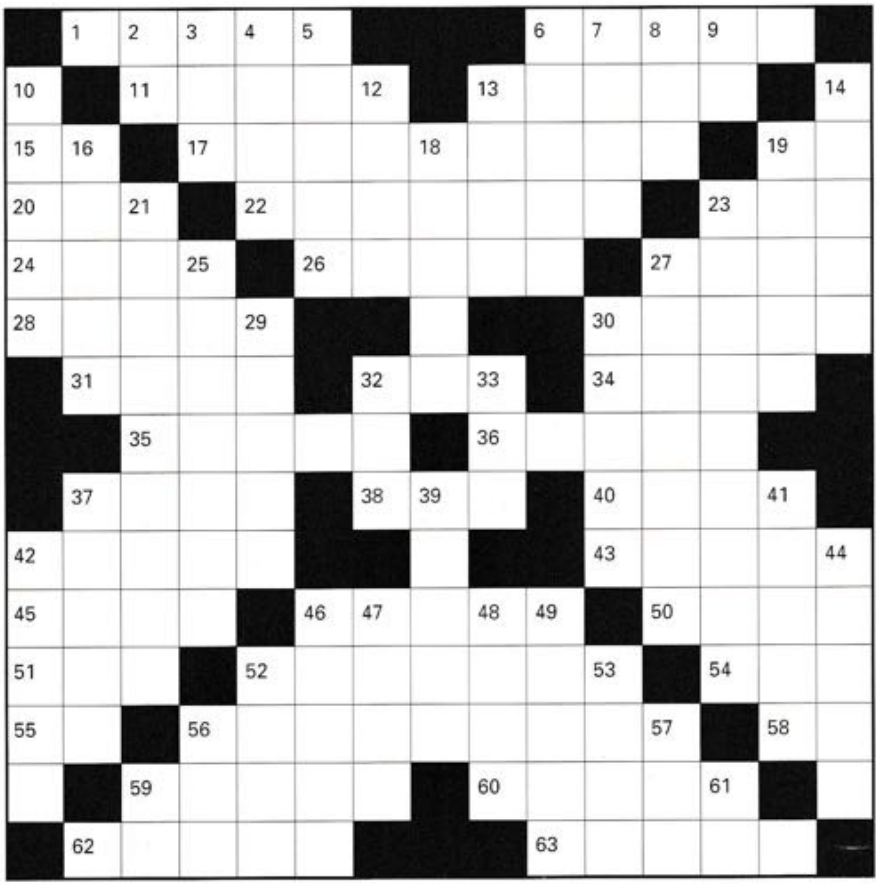

Horizontaal
1. Planeet. (5)
6. Opwelling. (5)
11. Werpspel. (5)
13. Ondergeschikt. (5)
15. Kerkboek (afk.). (2)
17. Kerkmeubel. (9)
19. Persoonlijk voornaamwoord. (2)
20. Europeaan (3)
22. Salamander. (7)
23. Laagte. (3)
24. Ondeskundige. (4)
26. Meisjesnaam. (5)
27. Worp. (4)
28. Lichaamsdeel. (5)
30. Deel van een kledingstuk. (5)
31. Droog gras. (4)
32. Vogel. (3)
34. Bushalte. (4)
35. Welpenleidster. (5)
36. Boomvrucht. (5)
37. Voorteken. (4)
38. Schrijfgerei. (3)
40. Geestdrift. (4)
42. Wilde zwijnen. (5)
43. Kerkelijke gebruiken. (5)
45. Aanhangers. (4)
46. Gereed. (5)
50. Held van Jules Verne. (4)
51. Modegek. (3)
52. Zoogdier. (7)
54. Ontkenning. (3)
55. Oude maat. (2)
56. Trillend. (9)
58. Spoorwegen (afk.). (2)
59. Gebeier. (5)
60. Geur. (5)
62. Grieks eiland. (5)
63. Sprookjesfiguren. (5)

Verticaal
2. Dagblad (afk.). (2)
3. Mannelijk zoogdier. (3)
4. Gelei. (4)
5. Graveren. (5)
6. Baksel. (5)
7. Weg net bomen. (4)
8. Bloeiwijze. (3)
9. Gereed. (2)
10. Hondennaam. (5)
12. Mythologisch verhaal. (4)
13. Dierenverblijf. (4)
14. Ordelijke rij. (5)
16. Slechte vrouw. (5)
18. Componist. (5)
19. Nieuwzeelander. (5)
21. Wilsbeschikking. (9)
23. Passages. (9)
25. Kasteelgevangenissen. (7)
27. Wandtapijt. (7)
29. Scheel. (5)
30. Vroedvrouw. (5)
32. Vruchtendrank. (3)
33. Japanse munt. (3)
37. Eirond. (5)
39. Gelijke. (5)
41. Pakken. (5)
42. Glad. (5)
44. IJverig. (5)
46. Jongensnaam. (5)
47. Halfaap. (4)
48. Omroep. (4)
49. Strafwerktuig. (5)
52. Weefsel. (4)
53. Vlug. (4)
56. Huid. (3)
57. Benauwend. (3)
59. Persoonlijk voornaamwoord. (2)
61. Noot. (2)

Oplossingen vóór 1 februari naar mevrouw G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag. De winnaar ontvangt weer een cadeaubon.

© TOPP Software 1994.

Oplossing van Partijlid

Horizontaal
3: kramersvolk;
8: maxima;
9: regelnummer;
10: rijtuig;
11: stamtafel;
13: lijnbal;
14: ezelin;
15: vioolleraar;
17: lijnslagerijen;
19: spoor; 20: maalteken;
21: dekenkist;
23: gierput; 24: gelden.

Verticaal
1: haarklovers;
2: gieten;
3: kapitaalvermindering;
4: marktpartij;
5: snertkerel;
6: kampleider;
7: borstmaten;
12: feestgenoot;
16: oehoe;
17: laan;
18: slaapkosten;
22: katrol.

Onze gelukwensen en de cadeaubon gaan naar de winnaar: mevrouw T. Buurmijn-Verhoeven te Vlijmen.

SENIOREN praatpaal
055 - 41 43 82
01713 - 1 59 04
010 - 426 59 20
de VG-ANWB luistert